

Ἐς τὴν ἀράδα τὸν καθένα ,
 Κατὰ τάξιν ἀπὸ ἓνα ,
     Ὡς τὰ χεῖλια γεμιστόν.
 Καὶ περνῶντας παρακίνει ,
 Ὁ καθένας νὰ τὸ πίνη ,
     Μιὰν τῆς μιᾶς καὶ τυναχτά.
 Νὰ μὴν τύχη ἔμποδίσῃ
 Τὴν ὀρμὴν του , καὶ ἀργήσῃ ,
     Μόν' νὰ τρέχῃ πεταχτά.
 Βλέπε ὅμως νὰ πασχίζουν ,
 Δυνατὰ νὰ τὸ στραγγίζουν ,
     Ὡς τὴν μιὰν σταλαγματιά.
 Ὅτι ὅποιος τὴν ἀφήσῃ
 Μέσ' ἔς τὸν πάτον νὰ κολλήσῃ ,
     Θὰ τὸν κάψῃ ἢ φωτιά.

Τέλος τῶν Βακχικῶν.